

15281

P. DIONYSIUS HOLOWECKYJ, O. S. B. M.

FONTES IURIS CANONICI 170

ECCLESIAE RUTHENAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1932

281

P. DIONYSIUS HOLOWECKYJ, O. S. B. M.

FONTES IURIS CANONICI

ECCLESIAE RUTHENAE

Imprimi. Notandum tamen est leges particulares, provinciales vel patriarchales adprobari vel saltem non reprobari debere a Romano Pontifice, Christi in terris Vicaria, sine quo nulla lex et regula in Ecclesia esse potest.

Secundo, nomine « Fontes » intelliguntur fontes iuris cognoscendi, seu documenta in quibus leges, iura, consuetudines, etc. legitime auctoritate derivata reperiuntur.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

P. DIONYSIUS HOLOWECKI, O. S. B. M.

2134

15281

FONTES IURIS CANONICI

ECCLESIAE RUTHENAE

TYPIIS POLYGLOTTIS VATICANIS

1935

FONTES IURIS CANONICI

ECCLESIAE RUTHENAE

P. Dionysius Holoweckj, O. S. B. M.

1. - Vox « Fontes » duplici sensu accipi potest. Imprimis significat principium iuris seu causam iuris efficientem. Hoc sensu designat voluntatem Domini Christi et auctoritatis ab Eo institutae. Romanus Pontifex *solus*, collegium Episcoporum in unione cum Romano Pontifice constituunt principium iuris universalis seu generalis; Episcopus vero in sua dioecesi constituit principium iuris particularis seu dioecesani. Plures Episcopi cum suo Metropolitano exhibent principium iuris provincialis; plures provinciae cum suo Primate, Patriarcha, constituunt ius patriarchale vel nationale vel alicuius determinati ritus.

Notandum tamen est leges particulares, provinciales vel patriarchales adprobari vel saltem non reprobari debere a Romano Pontifice, Christi in terris Vicario, sine quo nulla lex et regula in Ecclesia esse potest.

Secundo, nomine « Fontes » intelliguntur *fontes iuris cognoscendi* seu depositaria vel documenta in quibus leges, iura, consuetudines a legitima auctoritate derivata reperiuntur, sive singillatim sumpta

sive in collectionem redacta. Hic praeter S. Scripturas veniunt decreta conciliorum oecumenicorum, constitutiones Romanorum Pontificum, traditio, consuetudo; pro ecclesiis particularibus vero Pontificiae constitutiones pro aliqua dioecesi, provincia vel ritu, concordata, decreta synodalia conciliorum videlicet nationalium, provincialium aut dioecesanorum, decreta patriarcharum, metropolitaram, episcoporum, statuta praelatorum regularium, capitulorum, societatum iure autonomiae gaudentium, traditio, consuetudo. Inter depositaria iuris adnumerari debent praesertim in Oriente scripta SS. Patrum, quorum sententiae etsi per se canones non sint, ad vim canonis proxime accedunt; immo permultae sententiae Patrum vim stricti iuris habent, si a conciliis vel Pontificibus Romanis inter canones sunt relatae. Insuper ad depositaria iuris pertinet etiam praxis, quae indicare potest non tantum legem pure consuetudinariam, verum etiam legem olim a debita auctoritate latam et scriptam, quae tamen e memoria excidit atque hucusque pacifice in archivis sub archaico pulvere requiescit, vel quae propter malitiam temporum, tam crebram in Oriente, omnino periit. Hinc sedulo inquirendum est nimirum: 1° quid de facto a populo christiano eiusque clero in data materia observetur; 2° quali cum vinculo (i. e. utrum haec res obligatoria necne); 3° utrum data norma agendi universaliter ab omnibus orientalibus observetur, an tantum in certis ritibus; 4° servatis servandis attendi debet etiam praxis Ecclesiae Orthodoxae (ex hoc enim capite concludi potest antiquitas legis); 5° quo animo fideles in Oriente oppugnationem respectivae agendi normae receperint (utrum quiete, an potius cum admiratione, indignatione, scandalo); 6° sitne iuri naturae, divinae Revelationi, bono Ecclesiae, bonis moribus repugnans, necne; 7° an fuerit materia huius normae ab

Apostolica Sede subtracta et reservata, quo tempore, an pro tota Ecclesia, vel tantum pro Ecclesia Latina, an etiam pro Ecclesia Orientali in genere vel pro aliquo certo ritu. Idque eo magis, quod Romani Pontifices, recipientes in sinum Ecclesiae Catholicae schismaticos, in materia disciplinae nonnisi ea mutant, quae sacris canonibus, decretis Romanorum Pontificum, bonis moribus adversantur. Ideirco, praxis, in qua enumeratae conditiones non verificantur, nequit dici legalis, sed potius abusus.

2. - Quoniam scopus praesentis laboris est praecipue utilitas practica pro Codificatione Canonica Orientali in genere et pro codificatione iuris Rutheni in specie, referuntur hic fontes tam antiqui quam recentes, tum fontes qui ius vigens continent, tum qui leges in praesenti quidem non obligantes, tamen characterem disciplinae Ecclesiae Ruthenae detegunt. Libentissime fateor, non omnes fontes a me hic referri, praesertim decisiones ac decreta SS. Congregationum S. Officii et Propagandae Fidei, tamen quae referuntur, certissime materiam iuris sufficienter exhibent.

3. - Respicendo essentiam disciplinae haec prae oculis semper et clare sunt habenda: quum in Ecclesia Dei eadem sint fidei et morum principia, etiam disciplina iis principiis *immediate* superstructa *eadem* atque *communis* toti Ecclesiae esse debet. Sub hoc respectu non datur Ecclesia Latina, non datur Orientalis, nec Ruthena, Syriaca, etc. Aliis verbis dari in Ecclesia Catholica (absque respectu ad ritum) ius commune. Ita, ex. gr. ad ius commune pertinet, quod sacerdotes sanctiorem vitam prae saecularibus ducere debeant. Quoniam vero sanctitas vitae absque oratione ne cogitari quidem potest, hinc manifestum, sacerdotibus obligationem incumbere, ut orationi magis quam saeculares vacent. Sub hoc respectu non po-

test esse differentia in disciplina cuiuscumque Ecclesiae et Ritus.

Disciplina vero quae *mediate* superstruitur principiis Fidei et morum, quae enuntiatur conclusionibus ex praemissis mixtis, quaeque moderatur tum temporibus, tum locis, tum characteribus populorum, tum necessitatibus, opportunitatibus, periculis etc., varia esse potest; alia in Ecclesia Latina alia in Orientali, immo diversis temporibus alia et alia in una eademque Ecclesia, prouti historia docet. Hinc in huiusmodi legibus ferendis maxima cura, matura prudentia sagaxque circumspectio est adhibenda, ne ex una parte finis legis frustretur, ex altera vero ne onera ultra vires subditorum imponantur.

4. - In disciplina Ecclesiae Ruthenae duplex periodus est distinguenda. Prima periodus, a receptione Fidei Christianae, ab anno 988 usque ad annum 1595, i. e. ad Unionem Berestensem. Altera periodus ab anno 1595 usque ad tempora recentissima.

In prima periodo disciplina Ecclesiae Ruthenae non differt a disciplina Ecclesiae Graecae seu Byzantinae in genere. Dico « in genere » quia in particularibus differunt Rutheni a Graecis; in collectionibus iuris citantur etenim etiam sententiae SS. Patrum Ecclesiae Latinae, et leges graecas accommodant et suis conditionibus et circumstantiis. Cadit tamen sub oculos, quod desunt leges pontificiae (licet non semper ab Ecclesia Romana Rutheni et Graeci fuerint separati). Deficiuntne de facto Constitutiones Pontificiae? Audi in hac re Romanum Pontificem Nicolaum PP. I (saec. IX) ad clerum Constantinopolitanum: « Si decreta Pontificum non habetis, de neglectu atque incuria estis redarguendi; si vero habetis et non observatis, de temeritate estis corripendi et increpandi » (Migne, P. L., Vol. 119, pag. 1187).

Valor vero iuridicus legum ecclesiasticarum Ecclesiae Ruthenae idem remanet ac Ecclesiae Graecae,

a qua desumptae sunt. Quoniam autem Graeci maximam vim adscribunt Synodo Quinisexta (et revera universa disciplina graeca in ea comprehenditur), sufficit videre, quid de ipsa S. Ap. Sedes sentiat. Papa Sergius potius mori desiderabat quam « novitatum erroribus consentire » (Assemani). Nec adprobavit eam Papa Ioannes VII, nec Constantinus PP., nec Gregorius PP. II. Papa Ioannes VIII (872-882) videtur applicasse ei sequentem S. Athanasii propositionem: « ita in hac Synodo principalis Sedes admittit, ut nullatenus ex his illae recipiantur, quae prioribus canonibus vel decretis Sanctorum Sedis huius Pontificum, aut certe bonis moribus inveniantur adversae ». Aliis verbis, adprobantur canones, qui nec rectae Fidei, nec probis moribus, nec Sedis Romanae Ecclesiae decretis contrarii sint et in quantum praesentibus Ecclesiae circumstantiis sint opportuni.

In secunda periodo disciplina Ecclesiae Ruthenae maxima ex parte fundatur in Concilio Tridentino, legibus exceptis quae cum Ritu, locorum et temporum circumstantiis componi non poterant. Apicem in hac periodo assequuta est disciplina in Synodo Zamostena anni 1720, quae a Benedicto PP. XIII, speciali modo approbata fuit.

5. - Ordinarie fontes sequenti modo distribuuntur: I. Concilia Oecumenica; II. Romani Pontifices; III. S. Rom. Congregationes. De Conciliis Oecumenicis nobis hic non est agendum cum agatur de disciplina quae potius Latinos tantum obligat, si excipias 7 priora Concilia. Sed haec referuntur iam in collectionibus universalibus Ecclesiae Orientalis, immo adiunguntur eis quaedam Concilia particularia et canones Sanctorum Patrum. Invertitur proinde consuetus ordo hoc modo: I. Kormcaja Knyha, Synodi Provinciales Ecclesiae Ruthenae. (NB. - Proponuntur primo loco non ob auctoritatem sed ob plenitudinem materiae); II. Romani Pontifices;

III S. Romanae Congregationes; IV. Dispositiones potestatis civilis praesertim in Imperio Austriaco, quae ex parte nunc etiam obligant.

I. - KORMCA KNYHA
et SYNODI PROVINCIALES.

A). *Kormca Knyha.*

Ecclesia Ruthena prima iam aetate sua (saec. X.) una cum ritu Ecclesiae Graecae, codicem quoque iuris canonici adoptavit et quidem lingua originali, cum Episcopi et sacerdotes fuerint plerumque nati Graeci. Saeculo tamen XI. existebat iam Nomocanon in lingua paleo-slava. Erat autem in usu duplex collectio et quidem: « Nomocanon XL titulorum » seu Nomocanon Ioannis « Scholastici » (Patriarchae Const. 566-577) et « Nomocanon XIV » titulorum (dictus postea Nomocanon Photii) compositus a Patriarcha Constan. Sergio (an. 610-638) et quidem in prima sua redactione. Qua in collectione includebantur Canones Apostolorum, quatuor Concilia Oecumenica, octo Concilia particularia et duodecim SS. Patres excepto S. Tarasio.

Hae collectiones substitutae sunt postea ab alia tertia iuxta Zonarae commentarium confecta (an. 1120) et in linguam bulgaram traducta, anno vero 1262 a Duce Bulganorum Sviatoslao Metropolitae Kioviensi Cyrillo II. exhibita et in Synodo Volodimiriensi (an. 1274) tamquam omnibus obligatoria proposita. Supramemorata collectio sub nomine « Kormca Knyha » seu « liber gubernatoris Navis » (i. e. Ecclesiae) continet sequentia: 1° Canones Apostolorum 85; 2° Concilia Oecumenica et quidem Nicaenum I-um (an. 325), Canones 20; Constantinopo-

litanum I-um (an. 381), Canones 8; Ephesinum (an. 431), Canones 9; Chalcedonense (an. 451), Canones 30; Trullanum (an. 681), Canones 102; Nicaenum II-um (an. 787), Canones 22; 3° Concilia particularia, Ancyranum (an. 314), Canones 12; Neo-Caesariense (an. 314-325), Canones 15; Gangrense (an. 340), Canones 21; Antiochenum (an. 341), Canones 25; Laodicense (an. 343), Canones 58; Sardicense (an. 343), Canones 21; Constantinopolitanum sub Nectario (an. 394), Canon 1; Carthaginiense (an. 419), Canones 143 et 5 Epistolae Canonicae; Constantinopolitanum (an. 861), Canones 17; Constantinopolitanum (an. 879), Canones 3. 4° Canones Sanctorum Patrum: Dionysii Alexandrini († 265) Literae Circulares I; Gregorii Neocaesariensis († 270) Canones 13; Petri Alexandrini († 311) Canones 13; S. Athanasii Magni († 373), Literae Circulares 3; S. Basilii Magni († 379), Canones 91; Timothei Alexandrini († 385), Responsa 15; Gregorii Theologi († 389), Canon Librorum S. Scripturarum; Amphilochoi Iconiensis († 395), Canon Librorum S. Scripturarum; Gregorii Nysseni († 395), Canones 8; Theophili Alexandrini († 412), Canones 14; S. Cyrilli Alexandrini († 444), Canones 5; Gennadii Constantinopolitani († 471), Canones de simonia; S. Tarasii Constant. († 809) Canones de simonia; Nicolai Constant. (a. 1086-1111) Responsa 20; Nicephori Constant. († 818), Canones 23; Ioannis Jejunatoris († 595) de Sacramento Poenitentiae (Euchol. Magnum). Insuper « Kormca Knyha » enumerat 17 Canones Apostoli Pauli, 17 Canones Petri et Pauli, 2 Canones omnium Apostolorum.

Codex Iuris complectens compendium Canonum Conciliorum et SS. Patrum prodiit Kioviae annis 1610, 1624, 1629. Insuper typis expressum fuit Nomocanon 12 Augusti 1646 Leopoli ab Episcopo Arsenio Zelyborskyj constans 331 canonibus. In hoc Nomoc-

canone praeter canones ordinarie apud Graecos citatos exhibentur regulae Lucae Constant. (1156-1169), Ioannis Episcopi Kitri (in fine saec. XII), S. Dionysii Areopagitae, Theodori Studitae, Antonii Magni, Simeonis Thessalonicensis, Abbatis Pambo, Sozomeni, S. Augustini, S. Ambrosii.

Forma exprimendi canones est sequens: ex. gr. Canon 170 « Sepelire mortuos in Ecclesia consecrata non licet: interdicitur hoc Regula 9-a S. Episcopi Kitrensis.

Ex hucusque dictis patet 1° in collectionibus canonum Ecclesiae Ruthenae non citantur auctores canonum ultra saeculum XIII-um; 2° omittuntur leges civiles; 3° non despiciuntur Regulae SS. Patrum Ecclesiae Latinae.

Consequenter licet Ecclesia Ruthena ritum et disciplinam assumpsisset ex Graecia tamen eam imitatur non modo caeco et servili sed cum criterio et absque aversione ab Ecclesia Romana. Quapropter ritus Ecclesiae Ruthenae nec est nec nominari potest « Ritus Byzantinus » sed prouti iam a saeculis est in usu Curiae Romanae « Ritus Graeco-Ruthenus » vel simpliciter « Ruthenus ».

Multo minus considerari potest Ecclesia Ruthena tamquam « Russa » (in sensu hodierno), in stylo Russo-Synodali, in stylo Imperatoris Russiae Petri Magni. Licet enim Ecclesia Russa originem suam a Ruthena ducat, habet tamen nunc formam et spiritum plane diversum et separatum.

« Ius Ecclesiasticum Graecorum » ab Em. Cardinali Pitra editum necnon Tomus CXXXVII et CXXXVIII Patrologiae Graecae (Migne) adhiberi possunt pro codificatione iuris Ecclesiae Ruthenae tamquam fontes subsidiarii et secundarii.

B). *Synodi Provinciales.*

1. - *Synodus Kioviensis*, celebrata anno 1147, convocata a Principe Magno Isjaslav. Praesentes erant episcopi ex Bilhorod, Juriev, Volodymyr Volynskyj, Novhorod, Smolensk, Perejaslav, Turiv, Polozk.

Agebatur gravis quaestio, utrum Rutheni ius habeant *independentem* a Patriarcha Constantinopolitano eligendi sibi et consecrandi Metropolitam Kioviensem. In hac Synodo electus fuit Metropolitane Clemens I-us Smolatyn.

(Vide: Peles, « Geschichte der Union », Vol. I, pag. 295-296-297).

2. - *Synodus Volodimirensis*, anno 1274 sub Metropolitane Cyrillo II° celebrata. Intererant praeter Metropolitane Kioviensem episcopi Novogrodensis, Rostoviensis, Perejaslaviensis, Polocensis, Volodimirensis. Edita sunt decreta disciplinaria et quidem de simoniaca ordinatione (episcopus deponitur, alii excommunicantur), de examine ordinandorum circa eorum scientiam et mores, de non miscendo chrismate cum oleo catechumenorum, de sacra Communionem subministranda neo-baptizatis et confirmatis, de impiis spectaculis et duellis diebus festivis (participantes excommunicationem plectuntur), de abusibus diaconorum in S. Liturgia, de sacerdotibus ebrietati deditis (sunt deponendi), clerici nondum sacris initiati benedicere fructus terrae et alia non possunt.

(Vide: Peles, « Geschichte der Union », Vol. I, pag. 434-438).

3. - *Synodus Novogrodensis*, (in Lithuania), celebrata anno 1415. Synodus convocata fuit a Principe Lithuano Vitoldo praesentibus episcopis ex Polozk, Cernyhiv, Luceoria, Volodymyr, Volynskyj, Cholm, Turiv, Halyc, Peremysl, Smolensk. In qua Synodo Metropolitane Kioviensis Photius natione graecus depositus fuit ob varia crimina praesertim ob dilapida-

tionem bonorum ecclesiasticorum; in eius locum eligitur Gregorius I-us Zamvlak.

(Vide: Peles, « Geschichte der Union », Vol. I, pag. 358-364).

4. - *Synodus Vilnensis*, anno 1509 sub Archiep. Iosepho Soltan Metropolita Kioviensi celebrata. Edita fuerunt 13 decreta - canones in re disciplinae, et quidem: de simonia, de ordinandis ex alia dioecesi, de idoneitate candidatorum ad presbyteratum, de depositione sacerdotum scandalose viventium, de litteris « celebret », de sacerdotibus viduatis, de amotione parochorum, de principibus patronis Ecclesiarum, de bonis ecclesiasticis, de negotiis saecularibus sacerdotum et episcoporum, etc.

(Vide: Peles, « Geschichte der Union », Vol. I, pag. 491-492).

5. - *Synodus Kobrinensis*, anno 1626 sub Metropolita Veliamino-Iosepho Rutskyj celebrata. Anno 1626 Urbanus VIII. ordinavit concilium provinciale metropolis Kioviensis cum decreto celebrationis eiusdem omni quarto anno in posterum. Usus regni (Polonici) non permittebat episcopis Ruthenis tenere concilium sine approbatione regis. Quae obtenta fuit mense Martio an. 1626 et primis diebus mensis Septembris in Kobryn praesidente Metropolita incepit Concilium. Partes habuerunt sex episcopi: Polocensis, Volodimirensis, Luceoriensis, Smolenscensis, Pinscensis, et Peremisliensis.

Primaria quaestio tractata fuit de erigendo seminario, insuper de remediis ad diversos abusos tollendos et ad restaurandam disciplinam clericorum.

Acta Synodi Kobrinensis Summus Pontifex Urbanus PP. VIII. die 6/XII. 1629 sancivit et ante approbationem mille thallerarum aurearum pro seminarii fundatione spondit.

(Vide: A. Guepin, « Un Apotre de l'Union des Eglises », Tom. II, pag. 169-172).

6. - *Synodus Nationalis* (Latinorum) in *Tyrnav*, ano 1648 celebrata in qua praesens fuit Petrus Parthenius Rotosynskyj-episcopus Ruthenorum in Sub-Carpatia petendo Unionem cum Ecclesia Catholica. Unio facta fuit solemniter in Uzhorod die 24/IV. 1649 (sed quo iure?) praesentibus 63 sacerdotibus Ruthenis. Anno vero 1652, 15/I., celebrata fuit Synodus Ruthenorum in Uzhorod, in qua petebant Unionem cum Romana Ecclesia et confirmationem episcopi Parthenii. Confirmatio Parthenii venit per Breve Alexandri PP. VII-i die 8/VI, 1655.

(Vide: Peles, « Geschichte der Union », Vol. II, pag. 359-361; Nilles, « Symbolae Eccl. Orientalis in Hungaria »).

7. - *Synodus Zamostena*, an. 1720 sub Archiep. Metropolita Kioviensi Leone Kiska celebrata, a Benedicto PP. XIII. die 19/VII. 1724 « Apostolatus Officium » speciali modo confirmata. Ordinationes, statuta et decreta Synodi Zamostenae lata fuerunt pro dioecesibus: Kioviensi, Novo-Grodensi, Minscensi, Vladimirensi, Brestensi, Luceoriensi (Luck), Chelmensi, Pinscensi, Vitebscensi, (Mscislaviensi-Orsaviensi), Mohileviensi, Leopoliensi et Peremysliensi. Pius PP. VII. in Constitutione « In Universalis Ecclesiae Regimine » anni 1807 decernit, ut Synodus Zamostena ab universa natione Ruthena observetur.

8. - *Synodus Leopolitana*, an. 1891 sub Metropolita Halycensi postea etiam Cardinali S. R. Ecclesiae Sylvestro Sembratovyc celebrata. Decreta huius Synodi « Recognita » fuerunt a S. Congr. de Prop. Fide pro negotiis Rit. Orient. die 1/V. 1895. In praesenti obligat dioec. Leopopolitanam, Peremysliensem, et Stanislaopolitanam.

II. - ROMANI PONTIFICES.

1. - GREGORIUS PP. VII., « *Filius vester* », an. 1075; Demetrio Regi Rusorum exoptat, ut B. Petrus eum et regnum eius custodiat ac idem cum omni pace et honore gloria quoque tenere eum faciat.

(Annales Baronii ad annum 1075).

2. - GREGORIUS PP. IX., « *Ex parte vestra* », an. 1233; committit fratribus Ord. Praedicatorum in Russia, ut clericorum et religiosorum immoderate vagantium licentiae frena iniiciant.

(Theiner, Monum. Eccl., Tom. I., pag. 23).

3. - GREGORIUS PP. IX., « *Ut fidei vestrae puritas* », an. 1233; accedentibus ad solemnem praedicationem fratrum Ord. Praedicat. in Russia indulgentiae conceduntur, ac fratribus praedicti Ordinis datur facultas absolvendi incendiarios ac clericorum percussores.

(Theiner, Monum. Eccl., Tom. I., pag. 23).

4. - INNOCENTIUS PP. IV., « *Cum te* », 3/V. 1246; Danielelem Regem Russiae eiusque regnum in tutelam B. Petri et suam recipit.

(Monum. Hung. Hist. Dipl. XII. 210; Regesta Pont., Vol. II., pag. 1025)

5. - INNOCENTIUS PP. IV., « *Cum is qui* », 3/V. 1246 (Lugduni); Danieli regi Russiae nunciat se Albertum Archiep. Prussiae et Esthoniae Ap. Sedis Legatum ad eius partes destinatum duxisse, « qui vobis verba vitae deferet et nostram voluntatem exponet ». Hortatur, ut eidem Legato super his et contra Tartaros consilium et auxilium impendat.

(Repolli, Bullar. Praedicat., I., 13, n. 140; Mon. Hung. Hist. Dipl. XII. 211; Raynaldi (non integr.) ad ann. 1246 § 29; Regesta Pont., Vol. II., pag. 1025).

6. - INNOCENTIUS PP. IV., « *Cum a nobis* », 27/VIII. 1247; Danieli regi concedit facultatem recuperandi possessiones, terras et alia bona ad eos haereditario vel alio iure spectantia, quae alii reges, qui in Ecclesiae devotione non permanent, contra iustitiam detinent, et propulsandi iniurias saeculari potentia.

(Marini, Dipl. Pont., 60-B; Mon. Hung. Hist. Dipl. XII., 233; Regesta Pont., Vol. II., pag. 1067).

7. - INNOCENTIUS PP. IV., « *Cum de te* », 27/VIII. 1247; Daniele rege Russiae supplicante episcopis et presbyteris Russiae indulget, ut more suo ex fermentato conficere et alios ritus, qui fidei Catholicae non obviant, observare possint.

(Raynaldi ann. Eccl. ad an. 1247 § 29, ad an. 1248 § 41-43; Mon. Hung., l. c., 232; Regest. Pont., Vol. II., pag. 1067).

8. - INNOCENTIUS PP. IV., « *Exigentibus vestrae devotionis* », 27/VIII. 1247; Danieli Russiae et Wlodermeriae fratri eius regibus et nato eiusdem Danielis indulget, ut nullus cruciferorum vel aliorum religiosorum in eorum terris acquisitis vel acquirendis, de aliquo se intromittere vel possessionem aliquam acquirere absque eorum beneplacito possit.

(Regest. Pont., Vol. II., pag. 1067).

9. - ALEXANDER PP. IV., « *Inter aliaque* », 13/II. 1257; Danielelem regem Russiae de defectione sua a fide Catholica obiurgat eumque monet et hortatur, ut perditionis viam abiuret et id quod de Romanae Ecclesiae obedientia, iuramento praestito, promiserit, inviolabiliter observet.

(Raynaldi, Ann. Eccl. ad an. 1257 § 26-28; Dlugossi, Hist. Pol., 779; Regest. Pont., Vol. II., pag. 1370).

10. - ALEXANDER PP. IV., « *Cum hora iam* », 13/IV. 1258; Fratribus Ord. Minorum in terris ... Ruthenorum, Tartarorum, Hungarorum concedit, ut

Verbum Dei praedicient, cupientes baptismum recipere Ecclesiae incorporent, excommunicatis absolutionis beneficia impertient.

(Regest. Pont., Vol. II., pag. 1407).

11. - URBANUS PP. IV., « *In tua magnificentia* », 3/I. 1262; Othokaro regi Bohemiae scribens laudat eius fidei zelum eumque hortatur ad crucem sumendam et quidquid sibi terrarum apud Ruthenos et Lituanos subiugarit, auctoritate apostolica ei attribuit.

(Regest. Pont., Vol. II., pag. 1481; Boczek, Cod. Dipl. Morav., Vol. V., pag. 249).

12. - URBANUS PP. IV., « *Agimus Deo laudes* », 4/VI. 1264; Presmilaum Otokarum regem Bohemiae rogat et hortatur, ut contra Ruthenos schismaticos et Lituanos potenti manu procedat, eique concedit ut terras Ruthenorum et Lituanoorum, quas per ministerium suum ad Christianam fidem converti vel expugnari contigerit, in suo dominio perpetuo retineat.

(Regest. Pont., Vol. II., pag. 1533).

GREGORIUS PP. X. (1273) Parasceviam († Romae 1239) monialem Ordinis Sancti Basilii Magni Hegumeniam Monasterii in Polozk in sanctorum numerum retulit.

(Peles, « Geshichte der Union », Vol. II., pag. 465, I., pag. 426).

13. - IOANNES PP. XXII., « *Ad regimen* », 18 Cal. Ianuarii an. 1321; Ecclesiae Ruthenae (?) Kioviensi praeficitur in episcopum Henricus Ord. Praedicat.

(Theiner, Monum., Tom. I., pag. 23).

14. - INNOENTIUS PP. VI., Anno 1353; Nicolaus Ruthenus Ecclesiae Premisliensi in episcopum a Clemente VI. praefectus confirmatur, et de more commendatur.

(Theiner, Monum., pag. 543, Tom. I.).

15. - INNOCENTIUS PP. VI., Anno 1354; Nicolao Rutheno electo Premisliensi, ut a quocumque antistite catholico consecrari possit.

(Theiner, Monum., Tomus I., pag. 555).

16. - INNOCENTIUS PP. VI., Anno 1354; Nicolao Rutheno licentia a Curia Romana ad suam ecclesiam recedendi datur.

(Theiner, Monum., Tomus I., pag. 556).

17. - EUGENIUS PP. IV., « *Laetentur coeli* », 6/VI. 1439.

18. - EUGENIUS PP. IV., Anno 1439, 17/VII; Isidorus Kioviensis et totius Russiae Metropolita legatus a latere in Lithuaniam, Livoniam et Russiam constituitur.

(Theiner, Monum., Tom. II., pag. 41).

19. - PIUS PP. II. Anno 1458, 3/XI.; Breve in quo circumscribitur (sub Metropolita Gregorio II) Metropolia Kioviensis (dioec. [Kyiv], Polozk, Berest, Smolensk, Luceoria, Volodymiria, Cholm, Peremysl, Lwiv, Halyc, Turiw), residentia Metropolitana in Vilna et Novogrodek; ab anno 1458 separatur Metropolia Kioviensis a Moscovitica.

(Haras., « *Annal. Eccl. Ruth.* », pag. 84).

20. - SIXTUS PP. IV. Anno 1475, 12/I.; Paulo de Cizuva clerico Rutheno Kioviensis dioec. ut sacramenta per sacerdotem latinum sibi ministrari possint.

(Theiner, Monum., Tom. II., pag. 179).

21. - ALEXANDER PP. VI. Die 20/VIII. 1500; Iosephus Soltan Kioviensis totiusque Russiae Metropolita Pontificem in literis « *Omnium Sanctorum* » de sua unione cum Romana Ecclesia certiore reddit.

(Theiner, Monum., Tom. II., pag. 267; Peles, Vol. I.).

22. - ALEXANDER PP. VI., « *Altitudo divini consilii* », 23/VIII. 1501; Ruthenos in magno ducatu ad

Ecclesiae Catholicae unitatem venientes, non rebaptizari Pontifex declarat.

(Theiner, Monum., Tom. II., pag. 267; Peles, Vol. I., pag. 489).

23. - LEO PP. X., « *Postquam nobis* », 16/IX. 1519; Mittit Praelatum domesticum ad pertractandum cum Duce Moscoviae ac Russiae, de illius gentis conversione.

(Bull. S. C. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 16-17).

24. - LEO PP. X., « *Accepimus nuper* », 18/V. 1521; Ritus, iura et privilegia orientalium contra iniurias cleri latini defenduntur.

(Haras., Annal. Eccl. Ruth., pag. 86-91).

25. - PIUS PP. IV., « *Iniunctum nobis* », 13/XI. 1564; Professio Fidei iuxta Tridentinum.

(Bull. Rom. Pont., Tom. IV., II., pag. 204-205; Synodus Zamostena).

26. - GREGORIUS PP. XIV., « *Cum alias nonnulli* », 24/V. 1591; de immunitate ecclesiarum, quibusdam exceptis casibus, inviolabiliter observanda (N. B.: ad quod habes etiam dispositionem Concilii Tridentini sess. XXV, cap. XX, et Bullam X, Ioann. PP. XXII. « *Ex parte* », Tom. IV., p. 250).

(Magn. Bull. Rom., Tom. IX., pag. 424-428).

27. - CLEMENS PP. VIII., « *Magnus Dominus* », 10 Kal. Ian. 1595; seu Bulla *Unionis*. (N. B.: Licet habeatur sermo de conservando ritu Ruth., de disciplina vero Byzantina ne verbum quidem habetur).

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 1-a, Vol. VI., pars 2-a, pag. 230; Haras., Annal. Eccl. Ruth., pag. 202).

28. - CLEMENS PP. VIII., « *Benedictus sit pastor* », 7/ II. 1596; intercedit, ut Rex Poloniae episcopos Ruthenos Senatoribus Regni adscribat (sed frustra).

(Peles, « *Gesch. d. Union* », Tom. I., pag. 622; Annal. Eccl. Ruth. Haras, pag. 214-218).

29. - CLEMENS PP. VIII., « *Decet Romanum Pontificem* », die 7 Kal. Martii 1596; de iuribus Metropolitanæ.

(Haras, « *Annal. Eccl. Ruth.* », pag. 219).

30. - CLEMENS PP. VIII., « *Gaudium nostrum de Ruthenis* », 7/II. 1596; Pontifex regi ac proceribus ecclesiasticis et saecularibus regni Poloniae unionem Ecclesiae Ruthenae cum Romana Ecclesia impense commendat hortaturque, ut episcopos Ruthenos iisdem honoribus privilegiis ac libertatibus frui sinant, quibus episcopi Latini gaudent, praesertim vero ut senatoribus adscribantur.

(Theiner, *Monum. Pol.*, Tom. III., pag. 252).

Insuper in eadem materia scripsit Summus Pontifex ad: Gregorium Cardinalem Radzivilum, ad Stanislaum Archiep. Gnesensem, ad Ioannem Demetrium Archiep. Leopopolitanum, ad Stanislaum Ep. Chelmensensem, ad Hieronymum Ep. Cuiaviensem, ad Laurentium Ep. Premisliensem, ad Bernardum Ep. Luceoriensem, ad Ioanem Zamojski magnum Cancellarium regni Poloniae, ad Leonem Cancellarium Lithuaniae, ad Ianusium Ducem Ogstrogiae, ad Gabrielem Vice-Cancellarium Lithuaniae, ad Ioannem Tarnowski Vice-Cancellarium Poloniae, ad Nicolaum Firley Palatinum Cracoviensem, ad Nicolaum Christophorum Radzivil.

31. - CLEMENS PP. VIII., « *Romanus Pontifex eos specialibus* », 26/II. 1596; concedit Episcopis Wlodomiriensibus et Brestensibus, Rutheni Ritus, usum vestium sacrarum, quas Saccocium appellant, dalmaticarum et tunicarum instar, dum sacrosanctum Missae sacrificium divinaeque officia pontificali more celebrant.

(Ex Regest. in Secret. Brevium).

N. B.: Simile privilegium eadem die, iisdemque expressum verbis concedit PP. Clemens episcopis Luceoriensibus, quibus sacras vestes rubri coloris dono dedit.

(Bullarium Dipl. et Privilegiorum S. Rom. Pontificum, Edit. Taurin., 1865, Tomus X., pag. 252-254).

32. - CLEMENS PP. VIII., « *Recreaverunt nos* », 18/I. 1597; gratulatur episcopis et proceribus Poloniae de Synodo Brestensi Ruthenorum feliciter absoluta, commendatque ipsis et regi episcopos Ruthenos, qui ad possessionem omnium iurium concessorum admittantur.

(Theiner, Mon. Pol., Tom. III., pag. 269).

33. - CLEMENS PP. VIII., « *Significatum nobis est de asserto Patriarcha Graecorum qui apud Constantinopolim residet* », 5/VI. 1597; Constitutio Pontificia, qua excommunicationis sententia ab asserto Patriarcha Constantinopolitano in episcopos Ruthenos caeterosque ex clero et saecularibus eiusdem gentis ad unitatem Ecclesiae nuper reversos lata irritatur et annullatur.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. III., pag. 270-271).

34. - CLEMENS PP. VIII., « *Vera narrat maiestas tua* », 5/II. 1600; Hypatius Wlodomiriensis ad ecclesiam metropolitanam Kioviensem transfertur.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. III., pag. 274).

35. - CLEMENS PP. VIII., « *Significavit nobis* », 9/VIII. 1603; Commissio Nuntio Apostolico apud Sigismundum Poloniae regem commoranti ut Unionem, apostolica auctoritate factam, atque ecclesiam metropolitanam Chioviensem (ritus Rutheni) ab Archimandria seu Abbatia Pecarensi dissolvat.

(Bull. Dipl. Priv. S. Rom. Pontificum, Tom. XI, pag. 27-28).

36. - CLEMENS PP. VIII., « *Altissimi dispositione* », 23/IX. 1603; de ordine Basiliano.

37. - CLEMENS PP. VIII., « *Expedit tuae maiestati* », 31/III. 1604; Pontifex Regi Poloniae Unionem Ruthenorum impense commendat, utque eorum metropolita in senatorum ordinem admittatur.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. Pol., Tom. III., pag. 283).

38. - PAULUS PP. V., « *Solet circumscripta* », 10/XII. 1615; de ritu non mutando.

(Annales Eccl. Ruth., Haras., pag. 252).

39. - PAULUS PP. V., « *In supremo apostolatus solio* », 10/XII. 1615; declarat promotos Ruthenos ad Cathedrales Ecclesias consecrationem libere et licite suscipere posse in assistentia Episcoporum Latinorum et e converso Latinos in assistentia ep. Ruthen.

(Annal. Eccl. Ruth., Haras., pag. 362; Reba, Enchiridion, pag. 11).

40. - PAULUS PP. V., « *Alias fel. rec. Clemens* », 23/XII. 1616; Rutheni participant in omnibus gratiis et indulgentiis quae a S. Sede Apostolica conceduntur.

(Annal. Eccl. Ruthen., Haras., pag. 363).

41. - GREGORIUS PP. XV., « *Russia schismaticorum* », 28/ 1622; committit Pontifex Regi Poloniae, ut Unionem Ruthenorum contra molitiones schismaticorum tueatur.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. III., pag. 366-367).

42. - GREGORIUS PP. XV., « *Interest catholicae religionis* », 2/IV. 1622; Metropolitae Ruthenorum Pontifex significat procuratores eius ad visitanda limina Apostolorum a se exceptos fuisse.

(Theiner, Monum., Tom. III., pag. 367).

43. - GREGORIUS PP. XV., « *Inscrutabili* », die 10 Kal. Iulii 1622; erigit Congregationem de Propaganda Fide.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 1).

44. - GREGORIUS PP. XV., « *Genimina vipera-
rum* », 28/I. 1623; regem Sigismundum et Ordines Poloniae Pontifex adhortatur, ut Ruthenos catholicos contra atroces schismaticorum et Cosacorum persecutiones tueantur.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. III., pag. 368-369).

45. - GREGORIUS PP. XV., « *Exponi* », 22/III. 1623; Archiepiscopo Kioviensi adiudicat praecedentiam super suffrag. Ep. Vilenensi Latini ritus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 17).

46. - URBANUS PP. VIII., « *Inimici nostri* », 10/II. 1624; eundem regem Poloniae (Sigismundum) et proceres ecclesiasticos et saeculares, Pontifex hortatur, ut molitiones schismaticorum et Cosacorum contra Ruthenorum Unionem reprimant.

(Theiner, Monum. Pol., Tom. III., pag. 371-372).

47. - URBANUS PP. VIII., « *Sedes Apostolica* », 29/X. 1624; Erectio et privilegia Academiae in Zamost ».

(Vide: Regest. Brevium in Secret.).

48. - URBANUS PP. VIII., « *Sacrosanctum apostolatus officium* », 12/III. 1625; Mandat Metropolitanae Russiae, ut synodum provincialem singulis quadrienniis celebret.

(Vide: Bullar. Dipl. et Privil. S. Romanorum Pontificum, Tom. XIII., pag. 297-298).

49. - URBANUS PP. VIII., « *Sacra omnipotentis sponsa* », 7/VI. 1625; Metropolitam deterret a concedenda dispensatione Episcopis et Monachis vescendi carnibus nisi urgente necessitate.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 1-a, Vol. I., pag. 47-48).

50. - URBANUS PP. VIII., « *Ut venerabilis* », 18/IV. 1629; Concedit Archiep. Kioviensi Iosepho facultatem dispensandi dioecesanos pauperes in tertio et quarto gradu consanguinitatis et affinitatis servata forma Tridentini.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 110).

51. - URBANUS PP. VIII., « *Ut Christifidelium* », 5/XII. 1629; Archiepiscopo Kioviensi permittit, ut Rutheni maneant in secundo matrimonio contracto vi decretorum Synodi Kioviensis et Kobrinensis, ex quo primum matrimonium clandestine innitum fuerat, dummodo primum consummatum non fuisset.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 116).

52. - URBANUS PP. VIII., « *Militantis ecclesiae* », 6/XII. 1629; Confirmat decreta Synodi Kobrinensis diei 6/IX. 1626, in qua plura ad utriusque cleri bonum ordinantur. Id est, de parvo seminario § IV-a; poenae in simoniacos § VI-a; de uniformitate in Missa § X-a; ne saeculares sacerdotes occupent monasteria § XII-a; singulis quadrienniis Synodi generales celebrandae sunt § XIII-a.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 116).

53. - URBANUS PP. VIII., « *Licet universorum* », 14/XII. 1629; irritat matrimonia clandestina; decr. « Tametsi » promulgandum est apud Ruthenos, post 30 dies a publicatione obligat.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 118).

54. - URBANUS PP. VIII., « *Sacra Congregatio* », 20/VIII. 1631; decretum de Unione Monachorum Basilianorum Ruthenorum in unam Congregationem.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 130).

55. - URBANUS PP. VIII., « *Licet universorum Christifidelium* », 21/IV. 1632; Inducit impedimentum clandestinitatis apud Ruthenos.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 139).

56. - URBANUS PP. VIII., « *Exponi nobis* », 21/II. 1633; Applicat villam Torokaniae Basilianorum collegio per Metropolitanam Kioviensem erigendo, pro instruendis adolescentibus Ruthenis et Moscovitis.

(Vide: Regesta in Secret. Brev.).

57. - URBANUS PP. VIII., « *Certis de causis* », 18/V. 1635; Commissio Nuntio Apostolico apud Poloniae regem, ut, petente Metropolita Russiae, inhibeat, ne regularium cuiuscumque Ordinis domus aliqua Zyroviciis erigatur.

(Vide: Bullar. Dipl. et Privil. S. Rom. Pontificum, Tom. XIV., pag. 475).

58. - URBANUS PP. VIII., « *Ut penuriae* », 20/VIII. 1635; Concedit Metropolitanae Kioviensi et Episcopis Ruthenis facultatem creandi tabelliones.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 166).

59. - URBANUS PP. VIII., « *Omnium saluti* », 4/VIII. 1638; Concedit indultum Altaris Privilegiati cuilibet Ecclesiae Cathedrali Rutheni Ritus.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 175).

60. - URBANUS PP. VIII. Textus professionis Fidei Orthodoxae praescribitur pro Orientalibus.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. I., pag. 227).

61. - INNOCENTIUS PP. X., « *Alias a felicis recollectionis* », 26/IX. 1648; confirmat constitutionem Clementis VIII. et Pauli V. super Academiam Zamostenam.

(Vide: Regest. in Secret. Brevium).

62. - ALEXANDER PP. VII., « *Cum tu felicis* », 8/VI. 1655; Archiepiscopo Strigoniensi concedit facultatem absolvendi Parthenium Episcopum Munkaciensem a censuris et suspensionibus, ut iste munera episcopalis iurisdictionis in Ruthenos diligenter exercere possit.

(Vide: Bazylovic, Pars IV., Cap. XII., pag. 69-70).

63. - ALEXANDER PP. VII., « *Sollicitudo pastoralis officii* », 30/V. 1665; commissio Nuntio Poloniae super convocatione novi capituli monachorum Ruthenorum Ordinis S. Basilii Magni cum opportunis facultatibus.

(Vide: Bull. Rom., Tom. XVII., pag. 365-367).

64. - INNOCENTIUS PP. XI., « *Peculiari cum laetitiae* », 11/IX. 1677; laudat Metropolitam Kioviensem ob operam impensam in reditum ad Eccl. Catholicam Episcopi Rutheni Leopoltan.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 63).

65. - INNOCENTIUS PP. XI., « *Ad apostolatus nostri* », 20/X. 1683; irritat electionem Metropolitanae Kioviensis in Proto-Archimandritam O. S. B. M.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 66).

66. - ALEXANDER PP. VIII., « *Alias emanavit* », 21/X. 1690; prohibet Graecis etiam Episcopis elemosynas petere.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 133).

67. - CLEMENS PP. XI., « *Pastoralis officii cura* », 5/IV. 1709; eximit Confraternitatem stauropigianam et Monasterium S. Onuphrii Basilianorum Leopoli a iurisdictione Episcopi Rutheni Leopoltani.

(Vide: Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 262).

68. - CLEMENS PP. XI., « *Unigenitus* », 8/IX. 1713; damnantur et prohibentur quamplures propositiones excerptae ex libro sub titulo « *Le Nouveau Testament, etc.* » aut « *Abrege, etc.* » cum iudicio de reliquis propositionibus, et nova eiusdem libri damnatione.

(Magn. Bullar. Rom., Tom. XXI., pag. 567-575).

69. - CLEMENS PP. XI., « *Verbis exprimere non satis possumus* », 19/VII. 1720; gratulatur cum congregatis Ep. Ruthenis in Synodo Zamostena.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 337).

70. - INNOCENTIUS PP. XIII., « *Aeterni pastoris* », die 10/II. 1724; integre reservantur bona, res, iura, et actiones Ruthenis ad Fidei Unitatem revertentibus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 363).

71. - BENEDICTUS PP. XIII., « *Apostolatus officium* », die 19/VII. 1724; confirmat Synodum Zamostenam.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 365).

72. - BENEDICTUS PP. XIII., « *Aeterni pastoris* », die 12/VIII. 1724; Catholici Rutheni recuperare et retinere possunt bona propter schisma ablata.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 366).

73. - BENEDICTUS PP. XIII., « *Cum sicut* », die 16/XII. 1728; absque consensu Archimandritae Monachi Basiliani inhabiles sunt ad officia et dignitates Episcopatus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 411).

74. - CLEMENS PP. XII., « *Dudum emanavit* », die 26/III. 1736; prohibet Graecis cuiuscumque status sub quocumque praetextu pecuniam quaerere.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. II., pag. 479).

75. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Sacramentum poenitentiae* », die 1/VI. 1741.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 25. - N. B.: non obligat orientales in genere. Reba, pag. 141).

76. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Dei miseratione* », die 3-a Nonas Novembris 1741; de forma iudiciorum matrim., quae obligat expresse in Dioecesi Munkaciensi ex decreto Pii PP. IX. 28/ II. 1871.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 35).

77. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Etsi pastoralis* », die 7 Kal. Iunii (16 Maii) 1742; pro Italo-Graecis;

confirmat Constitutiones suorum praedecessorum disponitque de dogmatibus et ritibus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 58. - N. B.: Ruthenos non obligat. Annal. Eccl. Ruth., Haras., pag. 398 et 442).

78. - BENEDICTUS PP. XIV., « *E sublimis sedis* », die 4/X. 1742; Episcopo Latino Auxerensi concedit facultatem conferendi Ordines etiam sacros ritu Graeco-Rutheno.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 82).

79. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Etsi dubitare* », die 27/XI. 1742; hortatur Episcopos Ruthenos, ut Unionem Monachorum O. S. B. M. sub unico Proto-Archimandrita promoveant.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 85).

80. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Demandatam coelitus* », die 24/XII. 1743; pro Graecis-Melchitis declarat non nisi auctoritate Rom. Pontificis Ritus Graecos mutare posse; disponit de iurisdictione Ep.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 124. - N. B.: obligat Ukrainos: vide Annal. Eccl. Ruth., Haras., pag. 404).

81. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Delata ad nos* », die 2/V. 1744; confirmat capitulum generale Dubnense PP. Basilianorum Ruth.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 163).

82. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Inter plures iucunditates* », die 11/V. 1744; laudat Unionem Basilianorum, disponit iura ad Ordinis Basil. regimen. (N. B.: an. 1146 locum habuit Concilium Nationale Kioviae contra Caerularium; Episcopi Rutheni in Concilio Lugdunensi I sub Innocentio PP. IV. professi sunt oboedientiam Romano Pontifici); quaestio de praecedentia § 16).

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 143).

83. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Apostolici muneris* », die 8/II. 1745.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 215).

84. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Quae ad ecclesiarum* », die 21/I. 1747; eveniente morte Metropolitae Kioviensis Athanasii Septyckyj interim constituit Administratorem.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 311).

85. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Ad dissidia* », die 1/IV. 1748; quaestio praesentationis candidati pro Metropolita Kioviensi. (Rex Poloniae potest praesentare quem vult).

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 371).

86. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Imposito nobis* », die 4 Kal. Aprilis 1751; Latinis in Russia-Polonica concedit facultatem celebrandi Missam super antimensiis, Altaribus, Calicibus et in vestibus orientalibus Ruthenorum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 427).

87. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Etsi persuasum* », die 20/V. 1751; praecipit Basilianis observationem Ritus Graeci atque, ut linguae Graecae studeant.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 430).

88. - BENEDICTUS PP. XIV. Die 18/IX. 1751: promittit Episcopis Leopolitano et Peremysliensi se omnem operam daturum, ut transitus Ruthenorum ad Ritus Latinum impediatur.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 466).

89. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Opinionem quam* », die 27/V. 1752; laudat Florianum Hrebnyckyj (?Athanasium) Metropolitam Kioviensem ob translatum ius in praesidem generalem Monachorum O. S. B. M., cupit Monachos in unam Congregationem coalesci.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 512).

90. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Commendatissimum studium* », die 5/IV. 1753; excludit e Seminario Vilnensi alumnos Latini Ritus, advocandi sunt non nisi Rutheni et Moschovitae et 4 Basiliani.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 522).

91. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Inclytum quidem S. Basilii* », die 12/IV. 1753; solvit Basilianos a voto de non ambiendis Episcopatibus, monet tamen ne eos cupiant.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 526).

92. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Quae venerabiles fratres* », die 14/VIII. 1753; commendat Episcopis Ruthenis instructionem cleri neglectam.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 548).

93. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Quem religionis* », die 17/V. 1755; pro Italo-Graecis de abbreviatione Officii.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 595).

94. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Allatae sunt* », die 26/VII. 1755; pro Armenis et Syris; ablatis erroribus Ritus servandus est § 6; non licet mutare Ritum § 20; de Eucharistia SS. infantibus porrigenda § 24; de aqua tepida § 26; « *Filioque* » § 30; de Azymis § 34; unicum altare § 37; de Missa privata § 39; de Calendario § 42; de ieiuniis § 47.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 598).

95. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Ex quo primum* », die 1/III. 1756; de nova editione Euchologii. Quatuor monita § 20; Romae non nisi Romanus Pontifex commemoratur in Missa.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 628).

96. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Super familiam Domini* », die 30/III. 1756; determinat auctoritatem

Proto-Archimandritae O. S. B. M. in Polonia et Lithuania; relationem ad Metropolitam et Episcopos.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. III., pag. 658).

97. - BENEDICTUS PP. XIV., « *Avendo Noi* », concedit Graeco-Melcitis facultatem celebrandi pluries in die Missam in eadem Ecclesia et super eodem Altari.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VII., pag. 188).

98. - CLEMENS PP. XIII., « *A quo die* », litterae Encyclicae diei postridie Idibus Sept. 1758; de unitate inter fratres servanda; de morum sanctitate; de libidine dominandi, de adulatione; de misericordia in pauperes; de humilitate; de contionandi munere; de residentia in dioecesi Episcoporum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 7).

99. - CLEMENS PP. XIII., « *Cum primum* », die 17/IX. 1759; Literae Encyclicae contra clericos negotiatores et negotiis saecularibus sese immiscentibus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 29).

100. - CLEMENS PP. XIII., « *In dominico agro* », die 19/XII. 1761; Litetrae Encyclicae de uniformi fidelium instructione in Fide Catholica.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 65).

101. - CLEMENS PP. XIII. Die 15/VI. 1765; laudat Metropolitam Kioviensem Felicianum Volodkovyc pro consilio celebrandi Synodum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 117).

102. - CLEMENS PP. XIII., « *Magno cum animo* », die 13/VII. 1768; ad Imperatricem Mariam Theresiam, iuxta canonem IX-um Concilii Lateranensis VI. anni 1215 prohibet erigere Episcopatum Graeci-Ritus in Munkacs.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 154).

103. - CLEMENS PP. XIV., « *Eximia regalium* », die 13 Kal. Octobris 1771; erigit Episcopatum Munkacensem Ruthenum, praecipiens exacte servare decreta Propagandae Fidei quoad Graecos cum Latinis mixtos.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 176).

104. - CLEMENS PP. XIV., « *Ea omnia* », die 20/III. 1773; confirmat Concordiam innitam inter Metropolitam Kioviensem (Felicianum Volodkovyc) et Ep. Vladimirensis Berestensensem (Antonium Mlodowskyj) et Ep. Leopoltanum (Leonem Septyckyj) De iudicibus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 185; Peles, Vol. II., pag. 532 seq.).

105. - PIUS PP. VI., « *Assueto paternae caritatis* », die 8/IV. 1775; ad Episcopum Ruth. Munkacensem et Fogarasiensem, - concedit facultatem imminuendi dies festos et transferendi ieiunia.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 207).

106. - PIUS PP. VI., « *Charitas illa* », die 10 Kal. Iulii 1777; erigit dioecesim graeco-cath. Kriziensem.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 224).

107. - PIUS PP. VI., « *Praecipue summi ecclesiae* », die 19/I. 1780; erigit Seminarium Ruthenum in Cholm et committit Basilianis.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 250).

108. - PIUS PP. VI., « *Ingeniosa* », 6 Idus Augusti 1780; assignat bona pro Vicariatu Graeco-Catholico Varadiensis, Seminario S. Barbarae Vindobonae, pro dioec. Munkaciensi et Crisiensi.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 253).

109. - PIUS PP. VI., « *Ex Romani Pontificis* », 26/II. 1782; Michaeli Primoswiae Presbytero Rutheno facultatem concedit exercendi Pontificalia in

tota ditione Metropolis totius Russiae, modo et forma quo Archimandritae Rutheni exercent.

(Bull. S. C. de Prop. Fide, Tom. II, pag. 267-268).

110. - PIUS PP. VI., « *Cum certum sit* », die 19/VI. 1784; exhibitur facultas Metropolitanis totius Russiae concedendi crucem auream octagonam Presbyteris Ritus Graeco-Rutheni benemeritis de missionibus, aliisque pietatis operibus.

(Bull. S. Congr. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 197-201).

111. - PIUS PP. VI., « *Quoties* », die 23/VII. 1785; regi polono gratias agit pro domo in Kamenez Podilskyj donata pro novo Collegio Rutheno, a Leopoli translato.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 299).

112. - PIUS PP. VI., « *Susceptum a nobis* », pridie nonas Martii 1799; erigitur Ecclesia Ordinis S. Basilii Magni in Suprasl.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 444).

113. - PIUS PP. VII., « *Gravissimum sane* », die 23/VI. 1804; ad Episcopum Poznaniensem de divortio cum acatholicis.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 479).

114. - PIUS PP. VII., « *In universalis Ecclesiae regimine* », octavo Kal. Martii 1807; separat a Metropoli Kioviensi Halyc, Leopolim, Cholm, Peremyal, erigendo novam Metropolim Leopoli, non immutatis iuribus Metropolitae Kioviensis; inculcatur observatio Synodi Zamostenae.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 493).

114. - PIUS PP. VII., « *Romanos* », IX Kal. Augusti 1817; transfertur sedes Episcopalis ex Munkae in Uzhorod.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 563).

115. - PIUS PP. VII., « *Adorabile* », die 8/V. 1822; de Epiklesi.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 611).

116. - PIUS PP. VII., « *Ea sunt ordinis* », die 30/VII. 1822; permittit, ut Latini ad Ordinem Basilianum admittantur.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 617).

117. - PIUS PP. VII., « *Imposita* », V Nonas Iulii 1823; separat ab Munkae Archidiaconiam Sarmarensensem.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 635).

118. - LEO PP. XII., « *Pergrata* », die 27/VIII. 1824; gratulatur Episcopo Chelmensi Ferdinando Cichanovskyj de amplo reditu ab Imperatore Russico Alexandro I accepto.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. IV., pag. 648).

119. - GREGORIUS PP. XVI., « *Quas vestro* », die 30/IV. 1841; de matrimoniis mixtis in Hungaria.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. V., pag. 272).

120. - GREGORIUS PP. XVI., « *Perlatum ad nos* », die 17/VII. 1841; ad Michaellem Levickyj Metrop. Halic. de transitu ad alium ritum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. V., pag. 277).

121. - GREGORIUS PP. XVI., « *Cum monachorum* », die 11/III. 1845; Monachis Armenis in Libanon (i. e. Abbati Generali, ex-Abbatibus et Abbatibus) concedit Pontificalia.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. V., pag. 352).

122. - PIUS PP. IX., « *In suprema* », die 6/I. 1848; de Catholica Religione in Oriente; Pontificis in fideles Orientales propensissima voluntas; adhortatio ad catholicos orientales Episcopos.

(Collectanea, Tom. I., N. 1023, pag. 554).

123. - PIUS PP. IX., « *Meritis licet imparibus* », VI Idibus Februarii 1848; erigit Capitulum Ritus graeco-cath. in Ecclesia Cathedrali Kriziis.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 20).

124. - PIUS PP. IX., « *Ubi inscrutabili* », die 3/ VII. 1848; ad Archiep. Mohilevensem Latinum, ut catholicos Ruthenos (episcopo carentes) maximo foveat studio, per presbyteros curantes observari debet Ritus Ruthenus vetita desertione Ritus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 63).

125. - PIUS PP. IX., « *Obsequentissimis* », die 14/VI. 1850; de clandestinitate matrimonii in Transylvania.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 317).

126. - PIUS PP. IX., « *Amantissimi Redemptoris* », die 3/V. 1858; de obligatione celebrandi pro populo (dieb. fest.); de sanctitate sacerdotis, ut digne celebrare possit.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 281).

127. - PIUS PP. IX., « *Romani Pontifices* », die 6/I. 1862; erigitur Congregatio particularis Propagandae Fidei pro negotiis Ecclesiae Orientalis.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pa. 351; Collect., Pars 1-a, n. 1223, pag. 668).

128. - PIUS PP. IX., « *Amantissimus humani generis* », die 8/V. 1862; ad omnes Orientales, de Rituum varietate, episcopi relationes de statu dioeceseos Romam mittere tenentur § 4; de monachis § 6.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 367).

129. - PIUS PP. IX., « *Romani Pontifices* », die 2/III. 1863; De Episcopis Latinis et Ruthenis; de dissentionibus quoad Liturgiam et disciplinam.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 386).

130. - PIUS PP. IX., « *Ubi primum novimus* », die 30/III. 1863; ad neo-Episcopum Ioannem Kalinskyj monita circa Ecclesiam rite dirigendam.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 388).

131. - PIUS PP. IX. Die 22/IV. 1863; ad Imperatorem Russiae de re Catholica.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 390).

132. - PIUS PP. IX., « *In Apostolicae Sedis* », die 12/VII. 1864; erigit Presbyteria seu Capitula Canonorum Leopoli et Peremysliae Ruthenorum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 410).

133. - PIUS PP. IX., « *Quanta cura* », die 8/XII. 1864; Litterae Encyclicae, errores damnantur.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 415).

134. - PIUS PP. IX., « *Multiplices* », die 25/IX. 1865; Allocutio damnans sectas Massonicas.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 1-a, pag. 433).

135. - PIUS PP. IX., « *Splendidissimum orientalis Ecclesiae* », die 29/VI. 1867; de Ordine Basiliano.

136. - PIUS PP. IX., « *Reversurus* », die 12/VII. 1867; de institutione Patriarcharum et Episcoporum.

(Collect., Vol. II., n. 1309, pag. 3).

137. - PIUS PP. IX., « *Apostolicae Sedis* », die 13/X. 1869; de censuris.

(Collect., Vol. II., n. 1348, pag. 29. Haec Constitutio disciplinam Orientalem non mutat in genere. Vide: Vollect., Vol. II., n. 1640, pag. 208).

138. - PIUS PP. IX., « *Pastor aeternus* », die 18/VII. 1870; constitutio de Primatu S. Petri.

(Acta Pii PP. IX., Pars 1-a, Vol. V., pag. 207-218, item Synodus Leopolitana, Appendix, pag. 20).

139. - PIUS PP. IX., « *Romani Pontifices* », die 28/II. 1871; ad Episcopum Munkacensem, concedit facultatem causas matrimoniales in tertia instantia usque ad definitivam sententiam loco Metropolitanae Curiae dirimendi.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 2-a, pag. 112).

140. - PIUS PP. IX., « *Omnem sollicitudinem* », die 13/V. 1874; ad Episcopos Ruthenos, reprobatur innovationes atque expurgationem Ritus.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 2-a, pag. 230).

141. - PIUS PP. IX., « *Tempus in quo* », die 14/IX. 1875; Capitulo Ruth. Leop. concedit usum pontificalium.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 2-a, pag. 274).

142. - PIUS PP. IX., « *Ex more* », die 14/IX. 1875; Canonicis et curatis Ruth., concedit usum pileoli.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 2-a, pag. 275).

143. - PIUS PP. IX., « *Pervenerunt ad nos* », die 8/III. 1875; ad Episcopos Ruthenos, gratulatur quod in Fide Catholica permanserint detestantes exemplum dioeceseos Chelmensis.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Tom. VI., Pars 2-a, pag. 288).

144. - LEO PP. XIII., « *Quod apostolici muneris* », die 28/XII. 1878; De Socialistarum, Communistarum, et Nihilistarum sectis.

(Appendix Synodi Leopolitanae, pag. 101).

145. - LEO PP. XIII., « *Arcanum* », die 1/II. 1880; de christiano matrimonio.

(Appendix Synodi Leopolitanae, pag. 111).

146. - LEO PP. XIII., « *Singulare praesidium* », die 12/V. 1882; Litterae Encycl. de Ordine Basiliano Ruth. nationis reformando.

147. - LEO PP. XIII., « *In suprema* », die 10/VI. 1882; de applicatione Missae pro populo.

(Reba, pag. 140).

148. - LEO PP. XIII., « *Orientalium dignitas* », die 30/XI. 1894.

(Collect., Vol. II., pag. 314. Haec Constitutio non extenditur ad Orientales in Imperio Austro-Hungarico. Vide: Reba, pag. 25).

149. - LEO PP. XIII., « *Officiorum ac munerum* », die 25/I. 1897; de librorum prohibitione.

(Collect., Vol. II., n. 1958, pag. 347).

150. - PIUS PP. X., « *Pascendi Domini gregis* », die 8/IX. 1907; de Modernismi erroribus.

(Acta Pii PP. X., Vol. IV., pag. 47).

151. - PIUS PP. X., « *Sapienti consilio* », die 29/VI. 1908; de Curia Romana.

(Acta Pii PP. X., Vol. IV., pag. 146).

152. - PIUS PP. X., « *Promulgandi pontificias constitutiones* », die 29/IX. 1908; de promulgatione legum et evulgatione actorum SS. Ap. Sedis.

(Acta Pii PP. X., Vol. IV., pag. 143).

153. - PIUS PP. X., « *Ex quo, nono labente saeculo* », die 26/XII. 1910; ad Archiepiscopos, Delegatos Apostolicos Byzantii in Graecia, in Aegypto, in Mesopotamia, in Persia, in Syria, in Indiis Orientalibus, reprobatur scriptum quoddam et divulgatum circa quaestionem de Ecclesiis ad Catholicam Unitatem revocandis. De Epiclesi.

(Acta Ap. Sedis., Vol. III., pag. 117).

154. - PIUS PP. X. Die 15/VII. 1912; committitur Episcopo Ritus Rutheni, assistentia spiritualis Ruthenorum in Canadensi Regione commorantium.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IV., pag. 555).

155. - PIUS PP. X., « *Tradita ab antiquis* », die 18 Kal. Octobris 1912; de Sanctissima Eucharistia, promiscuo Ritu sumenda.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IV., pag. 609).

156. - PIUS PP. X., « *Ea semper* », die 18 Kal. Iulii 1907; Bulla de constituendo Rutheni Ritus Episcopo pro Statibus Foederatis Amer. Septentrionalis. (N. B.: Quae Bulla ab Episcopo promulgata non fuit; tacite per decretum S. Congr. de Prop. Fide diei 17/VIII. 1914, « Cum Episcopo Graeco-Rutheno » revocata).

157. - BENEDICTUS PP. XV., « *Dei providentis* », die 1/V. 1917; erigitur S. Congregatio pro Ecclesia Orientali.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IX., pag. 529).

158. - BENEDICTUS PP. XV., « *Providentissima Mater Ecclesia* », Festo Pentecostis 1917, promulgatur Codex Iuris Canonici Ecclesiae Latinae.

(In ipso Codice).

159. - PIUS PP. XI. Die 2/VI. 1925; sollemnis Conventio inter S. Sedem Ap. et Poloniae Rempubliam.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XVII, pag. 273).

161. - PIUS PP. XI. Die 10/V. 1927; sollemnis Conventio inter S. Ap. Sedem et Romaniae Regnum.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXI, pag. 441).

161. - PIUS PP. XI., « *Deus scientiarum Dominus* », die 24/V. 1931; de Universitatibus et facultatibus studiorum ecclesiarum. Vide: Tit. I, art. 4.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXIII, num. 7).

III. - SACRAE CONGREGATIONES.

A). *S. Officii.*

1. - Die 21/III. 1631; declarat nulla esse matrimonia sacerdotum Ruthenorum contracta post Ordines Sacros.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 53).

2. - Die 21/V. 1631; Susceptis Ordinibus sacerdotum Ruthenorum matrimonia sunt nulla et mulieres remanent liberae.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 54).

3. - Die 3/VI. 1635; sacerdotes Rutheni nequeunt retinere uxores post sacros ordines ductas; diaconi coelibes non possunt ducere uxorem et in presbyteros ordinari; laici, vivente secunda uxore non possunt promoveri ad ordines, sed sacerdotes et laici bigami, vidui effecti possunt dispensari a Rom. Pontifice.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 72).

4. - Die 23/IV. 1648; Nuntio Poloniae committitur, ut sacerdotem Ruthenum Basilianum (A. L.), a schismate conversum, in habitu presbyteri saecularis ritu latino celebrantem, a censuris in utroque foro absolvat.

5. - Die 5/V. 1660; Declaratur nullitas secundi matrimonii sacerdotis Ruth. in dioec. Perem.

6. - Die 13/II. 1669; De transitu uxoris ad Ritum Graecum.

(Collect., Vol. I., N. 176, pag. 55).

7. - Die 13/III. 1669; Ad Orientales, de Episcopis consecratis ab acatholicis vel ab uno tantum.

(Collect., Vol. I., N. 177, pag. 56).

8. - Die 22/II. 1673; Concedi non potest, ut Rutheni missam slavam in azymis celebrent etiam ob magnum commodum fidelium ritus latini.

9. - Die 24/VI. 1680; Baptismus Ruth., modo utatur materia et forma iuxta ritum graecum vel per aspersionem vel per ablutionem est validus.

10. - Die 1/V. 1704; (ad Orient. Ethiop.) non licet accedere ad ecclesiam Schismaticorum etiam absque cooperatione, osculando tantum portas ecclesiae vel imagines, vel adorando Sanctissimam Trinitatem.

(Collect., Vol. I., N. 264, pag. 90).

11. - Die 7/VIII. 1704; (ad Orient. Armenos) non licet catholicis interesse officiis et orationibus schismaticorum, non licet dissimulare infusionem aquae in calice.

(Collect., Vol. I., N. 267, pag. 91).

12. - Die 7/VI. 1726; Non licet sacerdotibus latinis litare in altaribus non lapideis Graecorum.

(Collect., Vol. I., N. 306, pag. 99).

13. - Die 13/III. 1727; Non licet Graecis Romae degentibus comedere carnes die Sabbati saltem ob scandalum, secundum instructionem Clementis PP. VIII; non licet Graecis suis famulis ritus latini vel pueris et iuvenibus latinis apponere cibos vetitos tempore quo ab illis abstinere debent.

(Collect., Vol. I., N. 309, pag. 99).

14. - Die 10/V. 1753; Non licet catholicis latinis concedere, ut in eorum ecclesiis missam celebrent presbyteri ritus Graeci-Schismatici et heretici: tollerari potest, ut presbyteri Graeci Ritus Schismatici assistere possint in funeralibus catholicorum defunctorum mere materialiter sed non licet, ut proprios ritus adhibeant vel catholicis sese immisceant. Non licet catholicis graecis non habentibus catholicam ecclesiam

eiusdem Ritus communicare in divinis cum Graecis-Schismaticis. Non licet extra casum necessitatis confessariis latinis administrare Sacr. Poenitentiae Graecis-catholicis communicantibus in divinis cum graeci-schismaticis.

(Collect., Vol. I., N. 389, pag. 231).

15. - Die 6/III. 1784; (ad Vicarium Ap. Constant.) crica lucrum ex mutuo et de negotiatione sacerdotum.

(Collect., Vol. I., N. 568, pag. 349).

16. - Die 5/VIII. 1846; (Georgiae) de matrimoniis mixtis coram acatholico ministro contractis, lege civili catholicam proles educationem impediende.

(Collect., Vol. I., N. 1009, pag. 548).

17. - Die 12/VI. 1861; (ad Ruthenos) de catholicis Iudaeorum famulis; curandum est, ut fideles nullum praestent famulatum Iudaeis ne quidem separata mensa et habitatione nisi praevia permissione Ordinarii vel respectivi parochi.

(Collect., Vol. I., N. 1217, pag. 667).

18. - Die 13/I. 1864; (Orient. Ierosol.) non licet absolvere sub conditione moribundos schismaticos nisi dederint signum aliquod se desiderare pertinere ad Catholicam Ecclesiam.

(Collect., Vol. I., N. 1246, pag. 689).

19. - Die 22/I. 1864; Episcopus et clerus acatholicum regem in acatholico templo comitari possunt pure materialiter absque sacris vestibus.

(Collect., Vol. I., N. 1256, pag. 692).

20. - Die 6/IX. 1865; Sacerdotes orientales confessarii in excipiendis sacramentalibus confessionibus fidelium latinorum uti debent forma et lingua proprii approbati ritus.

(Collect., Vol. I., N. 1275, pag. 702).

21. - Die 11/VI. 1866; (Ad Archiep. Leop. Latinum) de servandis in admissione puellarum schismaticarum in Collegia Catholica.

(Collect., Vol. I., N. 1292, pag. 715).

22. - Anno 1868, de probando coniugis obitu.

(Collect., Vol. II., N. 1321, pag. 7).

23. - Die 12/I. 1869; Bulgari, de modo reconciliandi schismaticos et de Fidei professione ab eis emitenda.

(Collect., Vol. II., N. 1341, pag. 19).

24. - Die 16/III. 1872; (Patr. Ierosol.) confirmatio, quam presbyteri schismatici administrant, non est repetenda nisi in casu promotionis ad ordines, vel si hoc parentes petant et tunc sub conditione et modo secreto.

(Collect., Vol. II., N. 1381, pag. 52).

25. - Die 1/V. 1879; Non licet admittere heterodoxos ad canendum in catholicorum ecclesiis.

(Collect., Vol. II., N. 1703, pag. 236).

26. - Anno 1883; de tribunali constituendo in causis matrimonialibus.

(Collect., Vol. II., N. 1588, pag. 179).

27. - Die 22/XII. 1883; Circa facultates liturgicas ab episcopo Sebenicensi quaesitas.

(Reba, pag. 102).

28. - Die 14/I. 1885; de iis qui a sacerdotibus schismaticis confirmationem acceperunt.

(Collect., Vol. II., N. 1630, pag. 206).

29. - Die 12/XII. 1888; (ad Orientales) de matrimoniis et sponsalibus inter catholicos et heterodoxos.

(Collect., Vol. II., N. 1696, pag. 232).

30. - Die 8/V. 1889; parochus cath. ut parochus funeribus acatholicorum adesse non potest; civiliter tantum assistat absque ulla communicatione in ritu.

(Collect., Vol. II., N. 1705, pag. 237).

31. - Die 22/VIII. 1890; (Ad Orientales) de statu libero nupturientium comprobando.

(Collect., Vol. II., N. 1740, pag. 252).

32. - Die 10/II. 1892; de matrimonio contracto coram parochio schismatico etc.

(Collect., Vol. II., N. 1783, pag. 270).

33. - Die 26/IV. 1894; (Russia) alumnis catholicis non licet interesse sacris acatholicorum, etc.

(Collect., Vol. II., N. 1868, pag. 303).

34. - Die 29/IV. 1894; (Rutheni, Leop.) si quis plures filios eiusdem personae in eodem sacramento teneat cognatio spiritualis non augetur.

(Collect., Vol. II., N. 1869, pag. 304).

35. - Die 20/VII. 1898; confessarius catholicus non potest absolvere schismaticum, qui est in bona fide, praeterquam in mortis periculo.

(Collect., Vol. II., N. 2012, pag. 371).

36. - Die 24/VIII. 1898; (A Orientales) non licet episcopis orientalibus reservare casum absolutionis complicitis in peccato turpi nec concedere eandem facultatem sacerdotibus licet et missionariis latinis.

(Collect., Vol. II., N. 2018, pag. 375).

37. - Die 24/I. 1906; (Bulgaria) circa cantum puellarum schismaticarum una cum catholicis in functionibus ecclesiasticis, - licitum remoto scandalo.

(Collect., Vol. II., N. 2227, pag. 467).

38. - Die 31/III. 1911; de matrimoniis eorum qui a genitoribus acatholicis nati sed in catholica Ecclesia baptizati ab infantili aetate in haeresi educati.

(Acta Ap. Sedis, Vol. III., pag. 163).

39. - Die 27/III. 1913; christiana salutatio sub invocatione nominis Iesu indulgentia 100 dierum datur.

(Acta. Ap. Sedis, Vol. V., pag. 210).

40. - Instructio S. Officii in conficiendo processu super impotentia et non secuta matrimonii consummatione.

(Mastiuch, pag. 657, N. VIII.).

B). Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali.

1. - Die 26/V. 1928; declaratio, qua orientales decretis de prohibitione librorum tenentur.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XX., pag. 195).

2. - Die 6/XII. 1928; « *Nemini licere* », de Apostolica venia transitus ad alium ritum a Romani Pontificis Legatis concedenda.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XX., pag. 416).

3. - Die 1/III. 1929; « *Cum data fuerit* », de spiritali administratione Graeco-Ruthenorum in Foederatis Statibus Americae Septentrionalis.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXI., pag. 152).

4. - Die 23/XII. 1929, « *Qua sollerti* »; decretum de clericis orientalibus, sive saecularibus, sive religiosis, qui e territoriis aut dioecesibus orientalibus in septentrionalem vel mediam, vel meridionalem Americam, vel in Australiae regiones demigrant, ut spiritaliam ibi curam praestent fidelibus proprii ritus.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 99).

5. - Die 7/I. 1930; « *Non raro accidit* », Decretum de clericis orientalibus, sive saecularibus, sive religiosis, qui e territoriis aut dioecesibus orientalibus in Americam Septentrionalem vel Mediam, vel Meridionalem, vel in Australiae regiones se conferunt, non ad curam spiritaliam fidelibus proprii ritus praestandam, sed ob aliam causam, oeconomicam vel moralem, vel demum, ut inibi per breve tempus versentur.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 106).

6. - Die 7/I. 1930; « *Saepenumero* », decretum de clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel missarum stipendia colligentibus seu corrogantibus extra orientales regiones, et dioeceses.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 108).

7. - Die 24/V. 1930; « *Graeci-rutheni ritus* », decretum de administratione Ordinariatus Graeco-Rutheni in regione Canadensi.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 346).

8. - Die 11/VI. 1930; In Statibus Foederatis prouti in Canada, fideles Rutheni liturgiae sui ritus interesse tenentur, satisfit tamen praecepto audiendo missam in Ritu Latino.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 354).

9. - Die 26/VII. 1930; Competentia S. Poenitentiariae Ap. circa negotia fori interni Orientalium.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 394).

C). *Sacra Congregatio Concilii.*

1. - Die 20/VIII. 1840; de confectione processus in causa matrimoniali.

(Ius Matrimoniale, Mastiuch, pag. 628).

2. - Die 2/VIII. 1907; « *Ne temere* », (de sponsalibus et matrim. - A S. Congr. de Prop. Fide extensum ad Ruthenos in Galizia die 5/V. 1911; in Canada die 18/VIII. 1913; in Statibus Foederatis die 17/VIII. 1914; in Brasilia (in America Meridionali) die 27/III. 1917.

D). Sacra Congregatio de Religiosis.

1. - Die 3/V. 1914; « *Edito decreto* », de confessione apud Orientales instituta et de confessione novitiorum.

(Acta Ap. Sedis, Vol. VI., pa. 232).

E). Sacra Congregatio de Propaganda Fide.

1. - Die 7/II. 1624; laici et clerici Rutheni prohibentur transire ad Ritus Latinum.

(Annales Eccl. Ruth., Harasevyc, pag. 365).

2. - Die 6/IX. 1624; sub quibusdam conditionibus conceditur facultas in unaquaque ecclesia PP. Basilianorum Ruthen. erigendi altare privilegiatum.

3. - Die 30/IV. 1624; declaratur sacerdotes et clericos Ruthenos gaudere privilegiis canonis, uti fori, immunitatis, libertatis.

4. - Die 31/V. 1624; ad peragendam reformationem Ord. S. Basilii M. Ruthen., conceditur facultas, ut 4 ex Carmelitis habitum Basilianum suscipiant et ritum graecum observent.

5. - Die 24/VII. 1624; concedit Basilianis Ruthenis gratias et indulgentias Pauli PP. V. diei 23/III. 1606.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 20).

6. - Die 17/XII. 1624; laici Rutheni liberantur a solutione decimarum parochis latinis (polonis).

7. - Die 1/VI. 1626; Synodus Ruth. catholicorum cum schismaticis est impedienda.

8. - Die 11/IX. 1626; Episcopus Ruth. (Cholm) rationem administrationis suae Ecclesiae Episcopo latino reddere non tenetur.

9. - Die 28/VII. 1626; monacho (N. N.) Rutheno conceditur facultas celebrandi missam in lingua Ilirica in privatis oratoriis.

10. - Die 1/VI. 1626; Episcopi latini non debent prohibere suos subditos, ne confessiones faciant cum sacerdotibus ruthenis - et vice versa.

11. - Die 12/VII. 1627; concedenda sunt altaria privilegiata pro defunctis Metrop. Ecclesiae Kioviensi et caeteris cathedralibus Ruthenorum.

12. - Die 21/V. 1627; conceditur Indulgentia plenaria Ruthenis, qui apud monachos Basilianos exercitia spiritualia per octo dies fecerint.

13. - Die 21/V. 1627; inconsulto Romano Pontifice bona ecclesiastica Ruthenorum non sunt alienanda.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 34).

14. - Die 27/V. 1627; schismatici ne ab Eccl. Cath. avertantur, prohibetur, ne Graeci ad ritum latinum atrahantur.

15. - Die 31/V. 1627; vota, tabellae, imagines, candelae, lampades et alia possunt offerri ad sepulchrum Iosaph. Kunccevyce ante eius beatificationem.

16. - Die 5/IX. 1628; vindicatur immunitas ecclesiasticorum Ruthenorum (ne contributionibus graventur a gubernio polono).

17. - Die 5/IX. 1628; curet Nuntius Apost. apud regem Poloniae, ut cathedralis in Smolensk Archiep. Rutheno invito restituatur.

18. - Die 25/IX. 1628; Generalis Iesuitarum districte praecipere debet patribus S. Iesu, ne in audiendis confessionibus et in scholis pueros et iuvenes Ruthenos unitos ad ritum latinum trahant.

19. - Die 22/I. 1629; de matrim. clandestinis in Russia (Ruthenor.): a) irrationes Metropol. sustineri possunt; b) tolerari nequit a R. Pont. invalidae irrationes.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 40).

20. - Die 23/III. 1629; conceditur Metropolitae facultas pro 12 casibus dispensandi in tertio et quarto consanguinitatis et affinitatis gradu simplici et duplici sive mixto.

21. - Die 23/III. 1629; conceditur Metropolitae facultas pro 60 casibus dispensandi in impedimentis ex cognatione spirituali et publica honestate.

22. - Die 31/V. 1629; instructio ad Nuntium Apost. Poloniae pro convocandis Synodis Ruthenorum Catholicorum et Schismaticorum; sunt impediendae.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 42).

23. - Die 10/X. 1630; Episcopus latinus Luceo-riensis nomine suo et S. C. Prop. F., rogare et hortari debet Ruthenos schismaticos (cupientes ad ritum latinum transire), ut catholicam fidem in ritu Rutheno suscipiant.

24. - Die 3/II. 1631; bona mensae Metropolitanæ applicari nequeunt ad monasteria absque permissione S. Ap. Sedis.

25. - Die 5/VII. 1631; S. C. de Prop. Fide, inclinatur in sententiam pro nullitate testamenti Episcopi Ruth. (Vlod.) ob eius votum paupertatis (insuper vide 26/I. 1632 et 31/V. 1632).

26. - Die 25/II. 1631; omnes qui usurpant bona Ecclesiastica Ruthenorum unitorum ligantur censura Sac. Canonum et constitutionibus pontificum.

27. - Die 29/VII. 1631; repetitur ordinatio, ut PP. Iesuitae abstineant a reductione Ruthenorum ad ritum latinum.

28. - Die 5/XII. 1631; denegatur licentia celebrandi latino ritu cum missali slavonico glagolitico. (Ioannes PP. VIII. tantum in Moravis id concessisse videtur).

29. - Die 23/XII. 1631; bona monasterii Peceren-
sis in Russia assignata a Marescalco Ducatus Litu-
aniae Augustinianis restituenda sunt Ruthenis.

30. - Die 13/II. 1632; « nihil transeat », impe-
dienda est applicatio bonorum Ruthenorum unito-
rum Smolenscensium facta a Rege Patribus Soc. Iesu.

31. - Die 24/VII. 1632; bona ecclesiastica a Ru-
thenis schismaticis recuperata non sunt concedenda
latinis.

32. - Die 4/VII. 1634; episcopi rutheni sunt veri
episcopi; vota schismaticorum sunt simplicia, quia
eorum superiores carent omni iurisdictione.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 63).

33. - Die 4/VIII. 1634; de legitimo matrimonio,
de matrimonio captivorum tartarorum.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 64).

34. - Die 28/VIII. 1634; conceditur Metropolitae
Kioiensi facultas creandi auctoritate Apostolica no-
tarios pro usu Ecclesiae Metropolitanae et cathedra-
lium unitarum.

35. - Die 12/III. 1635; negatur facultas episcopis
ruthenis dispensandi latinos domesticos circa ieiunia
et festa.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 69).

36. - Die 14/XI. 1637; Rutheni latini pontificio-
rum Collegiorum Brunsbergensis et Vilmensis non
possunt recipi ad habitum et professionem in Religio-
ne S. Basilii M.

37. - Die 7/VI. 1638; in Synodo provinciali aut nationali disceptari nequit de dogmatibus iam definitis in Sac. Conc. Florentino.

38. - Die 9/VI. 1642; de pallio Ruthenorum; ad significandum primatum Romani Pontificis recipi debet, ad evitandum scandalum interim omitti potest. (Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 90).

39. - Die 1/VI. 1643; reprobantur « expectativae » ad beneficia viventibus beneficistis.

40. - Die 14/VIII. 1643; servandum esse Conc. Tridentinum cap. 20, sess. XXIV.

41. - Die 14/VIII. 1643; Latini possunt visitare ecclesias Ruth. unitorum, sacras imagines venerari vota illis deferre, contiones audire, in casu necessitatis confessiones apud sacerdotes Ruthenos peragere.

42. - Die 7/XI. 1643; Metropolitanae schismatico dandus titulus: N. N. « nuncupato Metropolitanae Russiae ».

43. - Die 20/XI. 1643; Dux Zaslowski commonendus est eum non posse nec debere monasteria Dermanense et Dubnense Ruthenorum Carmelitis dare et Carmelitae non possunt a manu laicorum sine S. Ap. Sdis licentia haec monasteria acceptare.

44. - Die 20/XI. 1643; Episcopi Ruth. (P. O. et I. B.) ad residentiam tenentur iuxta constitutionem Urbani PP. VIII. et a venatione et mercatura abstinere debent.

45. - Die 20/XI. 1643; monachus I. D. Ord. S. B. M. factus ritus latini et religiosus Ord. Min. de Observantia reverti debet in monasterium Ord. S. B. M.

46. - Die 14/VIII. 1643; editur decretum ne Rutheni in hebdomada maiori sonent antequam Eccl. Cathedralis latina sonare faciat. Quod decretum die

28/VIII. 1643 abrogatum fuit (ne ritus Ruth. perturbetur).

47. - Die 22/I. 1647; Episcopi Rutheni sunt veri episcopi, ad unionem admittuntur cum sola fidei professione si nova provisione Apostolica; consequenter reprehendendi sunt ep. latini (poloni), qui eos cum despectu «Vladicis» appellant.

48. - Die 2/IX. 1647; presbyteri coelibes (Ruth.) praeferantur uxoratis in parochiarum provisione; parochi habeant doctrinam christianam in festis, teneant Ecclesias, altaria, calices, suppellectilem mundam.

49. - Die 23/IV. 1648; Nuntio Poloniae committitur, ut monachum Basilianum (A. L.) a schismate ad Unionem venientem, habitum sacerdotis saecularis suscipientem, ritu latino celebrantem in utroque foro absolvat a censuris.

50. - Die 8/II. 1649; Committitur Nuntio Germaniae, ut monachum O. S. B. M. (G. K.) dimittentem habitum, mutantem ritum graecum in latinum cogat regredi in monasterium Ord. S. Bas. M.

51. - Die 16/XII. 1658; Episcopo (Z. S.) denegatur facultas absolvendi casus reservatos.

52. - Die 22/II. 1663; deneganda est dispensatio; et aliis modis compellendus est sacerdos (X) ut uxorem secundam dimittat, cum qua iam per tres annos vivit, suspensus, in periculo transeundi ad schisma.

53. - Die 4/II. 1676; clerici rutheni gaudent omnibus privilegiis canonis, fori, immunitatis, et libertatis ac clerus latinus. Percutientes clericos ruthenos unitos incurrunt excommunicationem.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 195).

54. - Die 12/XI. 1696; concedatur facultas dispensandi pro certo numero casuum (bigamiae formalis).

55. - Die 31/VIII. 1705; Monachi Basiliani omnino subiiciuntur regimini Proto-Archimandritae Ruthen. S. Basil M. ad formam decretorum.

56. - Die 10/VI. 1709; Metropolita Russiae nomine S. Ap. Sedis et S. Congr. de Prop. Fide instituitur praeses in capitulo (proximo) PP. Basilianorum Ruthenorum.

57. - Die 11/IX. 1780; (Copti) missionarii latini possunt administrare Sacramenta fidelibus ritus Orientalis in defectu sacerdotis proprii ritus, vel in casu extremae necessitatis.

(Collect., Vol. II., N. 2253, pag. 479).

58. - Die 7/VI. 1790; (Orient.) non permittitur Patriarchae facultas impertiendi indulgentias partiales 100, 50, vel 40 annorum.

(Collect., Vol. II., N. 2256, pag. 479).

59. - Die 6/VI. 1803; (ad Patriarchas Orientales) de Romani Pontificis Primatu et de professione Fidei Hormizdae Papae.

(Collect., Vol. I., N. 671, pag. 403).

60. - Die 20/XI. 1838; de transitu Orientalium ex uno ad alterum ritum. Utentes azymo ad ritum utentem fermentato vel vice versa sine beneplacito S. Ap. Sedis transire non possunt. Inter duos ritus permutandos inter quos non adest in Eucharistia materiae disparitas sufficit consensus duorum episcoporum a quo et ad quem. Schismatici vel heretici ad Ecclesiam Catholicam redeuntes possunt eligere orientalem ritum qui magis eis placet.

(Collect., Vol. I., N. 878, pag. 499).

61. - Die 11/XII. 1838; circa iurisdictionem apostolici Delegati apud Orientales; de iurisdictione Ordinariorum Orientalium in missionarios latinos; auditio Missae in alieno ritu sufficit ad satisfaciendum

praecepto Ecclesiae; missionarii Latini possunt administrare Orientalibus Sacramentum Baptismi, Extremae Unctionis, Matrimonii, ritu Latino sive in Ecclesiis Orientalibus sive in Latinis; non licet tamen administrare praedicta Sacramenta ritu Orientali; de promiscuitate ritus in sacris functionibus.

(Collect., Vol. I., N. 879, pag. 500).

62. - Die 13/VIII. 1842; (ad Patriarchas Orientales) contra abusum celebrandi Missam in domibus privatis.

(Collect., Vol. I., N. 952, pag. 527).

63. - Anno 1858 (ad Rumenos) de indissolubilitate matrimonii.

(Collect., Vol. I., N. 1152, pag. 612).

64. - Anno 1858 (ad Rumenos) de matrimoniis mixtis; praescripta in rem et indulta a Gregorio PP. XVI; quoad benedictionem sacerdotalem in matrimoniis mixtis.

(Collect., Vol. I., N. 1154, pag. 619).

65. - Die 24/III. 1858; de clericorum continentia.

(Collect., Vol. I., N. 1158, pag. 627).

66. - Die 24/IV. 1861; decreta circa pastorum animarum residentia.

(Collect., Vol. I., N. 1215, pag. 664).

67. - Die 23/III. 1863; obligatio applicandi missas pro populo viget etiam apud Orientales.

(Collect., Vol. I., N. 1238, pag. 684).

68. - Die 24/IX. 1863; (ad Archiep. Smyrnae) Eucharistia a sacerdote iuxta proprium ritum est administranda.

(Collect., Vol. I., N. 1242, pag. 685).

69. - Die 6/X. 1863; « *Ad graves et diuturnas* » pro Ruthenis; conventio inter Latinos et Ruthenos. De transitu ab uno ad alterum ritum, de liturgicis

functionibus; de sacramentorum administratione; de nuptiarum celebratione et proles educatione; de mutuo adiutorio inter sacerdotes diversi situ.

(Collect. Vol. I., N. 1243, pag. 685).

70. - Die 20/III. 1865; (Beyruth) non licet catholicis cuiuscumque ritus collocare filios in scholis et collegiis acatholicis.

(Collect., Vol. I., N. 1271, pag. 701).

71. - Die 30/IV. 1866; (Maronitis Armeni) pueri ritus orientalis degentes in collegiis ubi azymo utitur conduci possunt in propriam ecclesiam ut recipiant SS. Eucharistiam.

(Collect., Vol. I., N. 1288, pag. 713).

72. - Die 15/VI. 1867; de praecedentia inter Patriarchas Orientales.

(Collect., Vol. II., N. 1306, pag. 3).

73. - Die 30/VII. 1867; (Armenis) de observantia in alienatione permutatione bonorum ecclesiasticorum.

(Collect., Vol. II., N. 1310, pag. 4).

74. - Die 24/IX. 1867; (Orient.) contra sectas clandestinas.

(Collect., Vol. II., N. 1320, pag. 6).

75. - Die 25/IV. 1868; de scholis et collegiis mixtis.

(Collect., Vol. II., N. 1329, pag. 12).

76. - Die 26/II. 1875; de Fidei professione in Synodis provincialibus emittenda.

(Collect., Vol. II., N. 1435, pag. 90).

77. - Die 8/XI. 1882; (Orient.) applicatio Missae pro populo apud Orientales.

(Collect., Vol. II., N. 1578, pag. 165).

78. - Die 6/VIII. 1885; (Orient.) quaeritur an orientales subiiciantur Bullae « Apostolicae Sedis » aliisque Pontificiis Constitutionibus.

(Collect., Vol. II., N. 1640, pag. 208).

79. - Die 6/VII. 1886; (Orient.) non licet sacerdotibus orientalibus administrare parvulis ritus Latini sacramentum Confirmationis, etc.

(Collect., Vol. II., N. 1660, pag. 216).

80. - Die 25/VII. 1887; indultum quo uxores ritum suorum virorum sequi permittuntur.

(Collect., Vol. II., N. 1678, pag. 223).

81. - Die 25/VII. 1887; (Orient.) de dispensatione quoad ieiunia, festa, sacramenta pro famulis apud dominos diversi ritus commorantibus. Orientales habentes parochum latinum dependent ab episcopo Orientali.

(Collect., Vol. II., N. 1679, pag. 223).

82. - Die 20/I. 1893; de obligatione missarum rite adimplendis.

(Collect., Vol. II., N. 1823, pag. 283).

83. - Die 18/VIII. 1893; indultum pro sumptione S. Eucharistiae iuxta ritum diversum.

(Collect. Vol. II., N. 1846, pag. 295).

84. - Die 18/VIII. 1893; contra abusus in Missarum celebratione (turpe lucrum).

(Collect., Vol. II., N. 1847, pag. 296).

85. - Die 12/IV. 1894; (Orient.) de presbyteris ritus Orientalis in Americanas aliasque regiones emigrantibus. De conditionibus sub quibus emigrare possunt.

(Collect., Vol. II., N. 1866, pag. 303).

86. - Die 9/VII. 1894; de praecedentia inter Patriarchas Orientales.

(Collect., Vol. II., N. 1875, pag. 308).

87. - Die 4/II. 1895; (Maronitae) de voto religiosorum paupertatis.

(Colect., Vol. II., N. 1887, pag. 317).

88. - Die 26/II. 1896; (Orient.) Orientales utentes fermentato degentes in regionibus ubi inveniuntur soli sacerdotes latini et orientales utentes azymo debent esse subiecti iurisdictioni parochi orientalis; quoad susceptionem SS. Eucharistiae fideles orientales non habentes propriam ecclesiam vel sacerdotem proprii ritus possunt suscipere SS. Eucharistiam iuxta ritum Ecclesiae existentis devotionis causa sed communionem Paschalem et viaticum accipere debent a proprio parochi.

(Collect. Vol. II., N. 1919, pag. 327).

89. - Die 12/IX. 1896; de missionum apud Orientales regimine; de eorum munere, officia Delegati Apostolici.

(Collect., Vol. II., N. 1953, pag. 341).

90. - Die 1/V. 1897; (Rutheni in America Sept.) fidelibus Ruth. in America Septen. confluentibus facultas esto si libuerit, sese conformandi Ritui Latino; regrediendum tamen ipsis erit ad ritum proprium simul ac in patriam revenerint; Orientalibus qui verum et stabile domicilium in America constituerint non permittitur transitus ad ritum Latinum nisi obtemperata in singulis casibus venia Ap. Sedis. Interim subduntur sacerdotibus latinis sub omnimoda dependentia Ordinarii loci i. e. Latini.

(Collect., Vol. II., N. 1966, pag. 357).

91. - Die 10/I. 1902; de hereticorum Nestorianorum conversione.

(Collect., Vol. II., N. 2128).

92. - Die 1/I. 1912; non licet absque venia Propagandae Fidei orientalibus eleemosynam mendicare.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IV., pag. 532).

93. - Die 15/VI. 1912; ad Superiores Generales religiosorum Latini Ritus, de modo tenendo antequam Orientales in eorum sodalitates admittantur.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IV., pag. 534).

94. - Die 18/VIII. 1913; « *Fidelibus Ruthenis* » (in Canada) statuuntur mutuae relationes inter Episcopos latinos et Episcopum Ruthenum necnon inter clericum et fideles utriusque ritus.

(Acta Ap. Sedis., Vol. V., pag. 393).

95. - Die 17/VIII. 1914; « *Cum Episcopo Graeco-Rutheno* » de spirituali administratione Ecclesiae Ruthenae in Foederatis Statibus.

(Acta Ap. Sedis, Vol. VI., pag. 458).

96. - Die 22/III. 1916; dubia circa constitutionem Apostolicam « *Incruentem* » quoad Orientales.

(Acta Ap. Sedis, Vol. VIII., pag. 104).

97. - Die 27/III. 1916; (Rutheni) de spirituali assistentia fidelium Rutheni Ritus in Americam Meridionalem immigrantium. « *Cum sat numerosiores* ».

(Acta Ap. Sedis, Vol. VIII, pag. 105).

F) *Sacra Congregatio Rituum.*

1. - Die 16/II. 1630; praecedentia clericorum ruthenorum et latinorum dirimitur ex antiquitate promotionis.

(Annales Eccl. Ruth., Haras., pag. 366).

2. - Die 11/III. 1676; Metropolita Ruthenus reducere ieiunia Quadragesimae et alia non potest.

(Ius Pont. de Prop. Fide, Pars 2-a, pag. 195).

3. - Die 2/V. 1865; approbatur a Pio PP. IX. decretum canonizationis S. Iosaphat Ordinis Sancti Basilii Magni martyris.

G) Tribunal Poenitentiariae Apostolicae

Sectio Indulgentiarum.

1. - Die 4/V. 1746 ; Sanctitas sua (Benedict. XIV) concedit omnibus et singulis Christifidelibus Acahistum B. V. M. quacumque lingua devote recitantibus indulgentiam 50 dierum, insuper plenariam indulgentiam illis, qui festo Annuntiationis B. M. V. confessi ac S. Communione refecti Ecclesiam aliquam visitaverint.

(Svodnaja Halichko-Rusjka Litopys, Tom. I., ad annum 1767).

2. - Die 23/I. 1901 ; (pro Ruthenis) circa applicationem indulgentiarum in articulo mortis, altaris privilegiati pro defunctis.

(Collect., Vol. II., N. 2100, pag. 414).

3. - Die 7/VII. 1917 ; de indulgentiis quoad fideles ritus Orientalis.

(Acta Ap. Sedis, Vol. IX., pag. 399).

4. - Die 29/IV. 1930 ; de Mariani Rosarii recitatione apud Christifideles Ritus Rutheni.

(Acta Ap. Sedis, Vol. XXII., pag. 292).

H) Officium Secretariae Status.

1. - Die 24/VIII. 1619 ; Metropolitae Chiovienses non possunt suffraganeos et coadiutores constituere.

IV. - LEGES POTESTATIS CIVILIS.

1. - Constitutio S. Principis Volodomiri (980-1015) ; conceditur Metropolitae Kioviensi potestas diiudicandi causas diversas.

(Peles, « Gesch. d. Un. », Vol. I., pag. 158 et seq.).

2. - Constitutio Jaroslai Vladimirdis (1019-1054).

3. - Constitutio Basili filii Demetrii.

(N. B.: Licet authenticitas harum constitutionum ab aliquibus historicis in dubium vocetur, tamen ipsi concedunt Metropolitae Chiovienses de facto haec iura exercuisse).

4. - Diploma Vladislai III. regis Poloniae (anni 1443) in favorem Hierarchiae et nationis Ruthenae in Polonia.

(Haras., Annal. Eccl. Ruth., pag. 78, 79, 80).

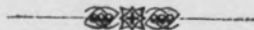
(N. B.: Insuper edita fuerant alia diplomata, quae nunc temporis potius ad Historiam quam ad ius pertinent).

5. - Instructio pro iudicis ecclesiasticis Imperii Austriaci constans titulis: de iudice; de iudicio; de clero; de connubiis; de crimine.

(Appendix Synodi Leopoliensis, pag. 435, usque ad 524).

6. - Causae matrimoniales: Codex Austriacus, titulus II, a § 95 ad §-um 204. Quae leges agnitae et applicatae fuerunt ab Metropolita Cardinali Michaele Levickyj, die 10/III. 1857.

(Ius Matrimoniale, Mastiuch, pag. 595).

10, -

100,

AS